

## “ La parra ”

Sota els pàmpols vermellosos  
de la parra del corral,  
pensa en les hores viscudes  
i les guarda en el record.

Pintats amb coure roent,  
els pàmpols plouen a terra,  
baixen ballant sense pressa  
fins als peus de vell cansat.

És la parra que d'infant  
el seu padrí va plantar.  
Encara recorda el goig  
d'aquell home de la terra.

D'ell va aprendre a conrear-la,  
a estimar-la de debò,  
a cuidar-la cada dia  
amb treball i amb la suor.

Ara venen als estius  
els fills de la capital,  
miren l'avi prop la parra  
i no veuen res d'estrany.

No veuen com l'avi plora  
assegut sota el parral.  
Tampoc la parra que plora  
quan arriba el mes de març.